

РЕШЕНИЕ

№ 2764

гр. София, 21.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 21.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **1525** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. чл.94, ал.2 и чл.84, ал.2 вр. чл. 76б, , ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на М. М., лице от мъжки пол, [дата на раждане] в М., гражданство М., с ЛНЧ [ЕГН], против Решение № 2-ОК/27.01.2022г. на А. В.-интервюиращ орган при ДАБ – МС, с което не е допусната до производство последваща молба с вх. № 9261/07.01.2022г. от М. М. до производство по предоставена на международна закрила.

Иска се от съда да постанови отмяната на решението като незаконосъобразно по подробно изложени съображения. Претендира на първо място, че дори не е бил изслушан, на второ място отбелязва, че има основателни причини, свързани с неговия животи налагали политическо убежище като поради вътрешната политика, не можел да се завърне в страната си като пълноправен гражданин. На трето място изтъква, че желае да създаде семейство, живеел с българка на семейни начала, като единодушно желаели сключването на брак.

Жалбата е посочена като подадена чрез адвокат Г. А. от САК, оформена като подписана от чужденеца чрез адвоката, като на лист 27 е приложено пълномощно.

Решението е връчено на 02.02.2022г., а жалбата до съда е с дата 09.02.2022г. Изрично в решението е указан срокът за оспорване пред съда - 7-дневен от връчването на решението, предвиден по чл.84, ал.2 ЗУБ.Жалбата е допустима, на основание чл.92 ЗУБ, производството е освободено от разноски.

Пред съда жалбоподателят лично и чрез адв. А. поддържа жалбата , като иска от съда да уважи същата.

Ответникът, чрез юрк. П. оспорва изцяло жалбата, в това число по съборажение, че се касае за последваща молба, било връчено съобщение от 07.01.2022г. с указания , но жалбоподателят нищо не е представил. Отново му или връчен и указания на разбираем за него език, в този смисъл бил изслушан.

Прокурорът - К. при СГС, представи заключение, че решението е правилно и законосъобразно.

Службата на Върховния комисариат за бежанците при Организацията на обединените нации /ВКБООН/ за Република България, са съответно призовани и уведомени за оспорването по делото, но не са взели ,участие в съдебното заседание, не са изразили и становище.

По делото се приети доказателствата по административната преписка.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав, като обсъди доказателствата по делото, възраженията в жалбата, изявленията на жалбоподателя и мотивите в оспореното по делото решение и заключението на прокурора, извърши дължимата служебна проверка на оспореното решение по реда на чл.168 вр. чл.146 АПК, в това число и на основания, които не са наведени в жалбата, както и във връзка с чл.46, пар.3 от директива 2013/32/ ЕС, от фактическа и правна страна приема за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е посочена като подадена чрез адвокат Г. А. от САК, оформена като подписана от чужденеца чрез адвоката, като на лист 27 е приложено пълномощно.

Решението е връчено на 02.02.2022г., а жалбата до съда е с дата 09.02.2022г. Изрично в решението е указан срокът за оспорване пред съда - 7-дневен от връчването на решението, предвиден по чл.84, ал.2 ЗУБ. Жалбата е допустима, на основание чл.92 ЗУБ, производството е освободено от разноси.

По основателността на жалбата:

Решение № 2-ОК/27.01.2022г. на А. В.- интервюиращ орган при ДАБ – МС, с което не е допусната до производство последваща молба с вх. № 9261/07.01.2022г. от М. М. до производство по предоставена на международна закрила. не е спорно, че посочената молба е последващата, като за пръв път молителят е подал молба с вх. 5659/12.03.2014г. , по която е постановено отрицателно решение № УП - 50/20.06.2014г., влязло в сила.

Така с оспореното по делото решение е разгледана молба № 9261/07.01.2022г., която е последваща такава по смисъла на пар.1, т.6 ЗУБ.

Видно от данните по преписката, със Съобщение УП9261/07.01.2022г., по процесната молба за международна закрила с рег. № 9261/07.01.2022г., са дадени указания на жалбоподателя, че неговата молба за закрила ще бъде преценена по реда на чл.13, ал.2 ЗУБ и е предоставен тридневен срок за писмени доказателства. Също са представени указания №УП9261/07.01.2022г. относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България.

Видно обаче както от съобщението така и от указанията, същите не са връчени на чужденеца, на адв. А.. Същият действително е бил упълномощен да представлява жалбоподателя с пълномощно от 07.01.2022г., но същото е да завежда и води дело, да извършва всички съдопроизводствени действия, и други, относими действително към процесуално представителство пред съда. Видно от договора за правна защита и съдействие към същото пълномощно, договорът е за представителство пред "Емиграционните служби на РБ" и министерството на вътрешните работи. Този предмет изключва каквото и да е представителна власт пред държавната агенция за бежанците.

Изложеното до тук обуславя извод, че нито съобщението, нито указанията за процедурите, са връчени на жалбоподателя или на упълномощен представител.

Посоченото съставлява съществено процесуално нарушение, тъй като са нарушени изисквания за гаранциите, които следва да бъдат предоставени на кандидатите за международна закрила по правото на ЕС, а именно:

Така при разглеждането на последващи молби, каквато е процесната, в чл. 42, параграф 1 от Директива 2013/32/ЕС - Процедурната директива е предвидено процедурно правило, според което държавите-членки са задължени да гарантират, че кандидатите, чиято молба е обект на предварително разглеждане, по чл.40, се ползват от гаранциите по чл.12, параграф 1. От своя страна, член 12, параграф 1 от същата директива, по буква а) задължава държавите-членки да гарантират, че всички кандидати се ползват от следните гаранции:

"а) преди разглеждането на тяхната молба за убежище те трябва да бъдат информирани относно процедурата, която се прилага, относно правата и задълженията им по време на процедурата, както и относно последствията, които могат да произтекат от неспазването на техните задължения или отказа да сътрудничат на органите, на език, който те разбират или за който има разумни основания да се счита, че те разбират. Те се информират за сроковете и за средствата, с които разполагат за изпълнението на своето задължение да представят документите, които са посочени в [член 4 от Директива 2011/95/ЕС](#), както и за последиците от изрично или мълчаливо оттегляне на молбата. Тази информация им се предава в срок, за да е възможно те да упражнят правата, които са гарантирани от настоящата директива, както и за да могат да изпълнят задълженията по [член 13](#);"

В казуса по делото не е спазено изискването за предаването на информацията на кандидата за закрила. Допуснато е съществено процесуално нарушение, тъй като е засегнато правото на защита на лицето, правото да получи точна информация за процедурата и задълженията му и да защити правата си като представи точна и пълна информация за личното си положение или по отношение на страната му по произход.

Нарушението е съществено, тъй като се касае за процесуални гаранции, свързани с тежестта на доказване и правото на защита на кандидата за международна закрила, упражняването му или не по преценка на молителя, обуславя допускането или недопускането на последващата молба до производство.

Изложеното обуславя извод за незаконосъобразност на оспореното решение по чл.146, т.3 АПК и основание за отмяната му без да се разглеждат другите основания за законосъобразност - по чл.146, т.4 или т.5 АПК, тъй като дори и да са спазени, няма да доведат до друг резултат. Оспореното решение е постановено от компетентен орган ,

предвид представената заповед № РД№ -05-781/09.12.2020г., с която издателят му, А. В. е определена за интервюиращ орган.

Тъй като решението следва да бъде отменено, като резултат няма произнасяне в 14 работни дни от подаването на жалбата, следователно е приложимо предвиденото по чл.76б, ал.3 ЗУБ - молбата се счита за допусната до международна закрила.

На основание изложеното и чл.172 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. М., лице от мъжки пол, [дата на раждане] в М., гражданство М., с ЛНЧ [ЕГН], против Решение № 2-ОК/27.01.2022г. на А. В.-интервюиращ орган при ДАБ – МС,

ИЗПРАЩА административната преписка на компетентния орган при Държавната агенция за бежанците, за разглеждането на молба с вх. № 9261/07.01.2022г. от М. М., лице от мъжки пол, [дата на раждане] в М., гражданство М., с ЛНЧ [ЕГН], по реда на чл. 76б, ал.3 от закона за убежището и бежанците.

Решението е окончателно.

Съдия: